

بسم الله الرحمن الرحيم

Haber-Yorum

Her Kim Vatancılık Temelinde İran ve Gazze'deki Müslümanlara Yardım Etmeyi Reddederse, Cehennemdeki Yerini Hazırlasın

Haber:

20 Mart 2026 tarihinde Pakistan ordusu medya kanadı, "Askeri İmtiyaz ve Haydari Nişanı sahibi, Genelkurmay Başkanı ve Savunma Kuvvetleri Komutanı Mareşal Syed Asim Munir'in, Rawalpindi'de Şii mezhebinden olan din alimleriyle bir araya geldiğini bildirdi; toplantıda ulusal güvenlik konuları ve toplumda uyumu sağlamada alimlerin rolü ele alındı; ayrıca başka bir ülkede meydana gelen olaylar nedeniyle Pakistan'da yaşanan şiddet olaylarına izin verilmeyeceği belirtildi."

Yorum:

İran'daki Müslümanların Amerikan haçlı seferiyle karşı karşıya olduğu bir dönemde, sayı bakımından dünyanın en büyük ordularından biri olan ve askeri güç açısından yedinci sırada yer alan bir ordunun komutanı, Caferi mezhebine mensup alimleri önemli bir toplantıda bir araya getirdi; zira Pakistan, İran'dan sonra Caferi mezhebine mensup Müslümanların en büyük topluluğuna ev sahipliği yapmaktadır. Bu buluşma, Pakistan'da ABD Büyükelçiliği ve konsoloslukları da dahil olmak üzere sömürgeci kurumlara karşı düzenlenen protestoların ardından gerçekleşti. Çatışmalarda 23 gösterici hayatını kaybetti; göstericilerden 10 tanesi, ABD Konsolosluğu'nun güvenlik görevlilerinin dış duvarı aşanlara ateş açmasının ardından Karaçi Limanı'nda, 11'i Birleşmiş Milletler ofislerinin yakıldığı kuzeydeki Skardu kentinde, 2'si ise İslamabad'da ölmüştür.

Trump İran'a karşı haçlı savaşı ilan ettikten sonra, Pakistanlı yöneticilerin görevi, ABD büyükelçiliğini ve konsolosluklarını derhal kapatmaktır. Zira bu karargahlar, bölgedeki Amerikan casusluk ve askeri destek merkezleri olarak bilinmektedir. Eğer bunu yapmış olsalardı, Müslümanlar protesto etmek zorunda kalmazlardı; ancak gerçekte yöneticiler, sömürgeci güvenlik yapısının koruyucuları olup Munir de, "Pakistan'daki şiddet" hakkındaki sözleriyle bunu kastetmektedir.

"Başka bir ülkede meydana gelen olaylar nedeniyle" şeklindeki sözü ise kokuşmuş bir vatancılık söylemidir! Oysa İslam ümmeti tek bir ümmet olup Müslümanların ülkesi de tektir; dolayısıyla İslam'da ümmetin mafsallarını parçalayan ulusal sınırların hiçbir kıymeti yoktur. Bu yüzden dünyadaki tüm Müslümanlar, Gazze'ye, İran'a veya Lübnan'a yönelik saldırıları gördüklerinde acı çekmektedirler ve bu yüzden acı çekmeleri de gerekir. Munir ve yandaşlarının milliyetçi söylemi fasit bir söylem olup reddedilmesi gerekir; zira bu yöneticiler, Pakistan'daki üniversite öğrencilerini tehdit etmeyi alışkanlık

edinmişlerdir; çünkü onlar, Filistin'i sevenlere "Filistin'e gidin" diyorlardı, şimdi de İran'ı sevenlere "İran'a gidin" diyorlar! İşte bu, o iğrenç milliyetçiliğin ta kendisidir.

Müslümanların ülkelerinin vatancılık ve milliyetçilik temelinde bölünmesi caiz değildir; aksine bir İmam veya Halifenin gölgesinde birleşmeleri gerekir. Zira H. 855 yılında vefat eden Bedrüddin el-Ayni el-Hanefi, "Umdetü'l-Kari Şerhu Sahihi'l Buhari" adlı eserinde şöyle demiştir: مَا بَالُ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ؟ **"Bu cahiliye davası da nedir?"** Yani birbirinize, kabilelere göre değil, İslam adına tek bir çağrı ile çağrıda bulunun demektir. Sonra şöyle dedi: مَا شَأْنُهُمْ؟ **"Onların durumu nedir/ne oluyor onlara?"** Yani onlara ne oldu ve bunu gerektiren şey nedir demektir. Sonra şöyle dedi: دَعُوهَا **"Onu (milliyetçiliği) terk edin."** Yani bu sözü bırakın, yani bunu terk edin veya bu davayı terk edin demektir; sonra da terk etmenin hikmetini şöyle açıkladı: فَإِنَّهَا مُنْتَبَهَةٌ **"Çünkü o (milliyetçilik) kokuşmuştur."** Yani bu (milliyetçilik) çağrısı habistir, yani reddedilmesi gereken bir çirkinlik, iğrençlik ve münkerdir; zira milliyetçilik, batıla karşı öfkeyi ve batıl uğruna savaşmayı körükler, bu da cehenneme götürür demektir. Tıpkı hadiste şu şekilde geçtiği gibi: مَنْ دَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ فَإِنَّهُ مِنْ جُنِّي جَهَنَّمَ **"Kim cahiliye davasına (milliyetçiliğe) davet ederse o cehennem odunudur."**

Ey Pakistan Müslümanları, alimleri ve silahlı kuvvetleri: Biz İran, Lübnan, Filistin ve Keşmir'deki Müslümanlarla aynı safta dururken, Müslümanların başındaki yöneticiler ise Amerika, Yahudi varlığı ve Hindu devletiyle başka bir safta durmaktadırlar; ama milliyetçilik bizi bölüp zayıflattı, hatta birbirimizi desteklemekten çekinir ve milliyetçiliğin emriyle birbirimizle savaşır bir hale geldik. Artık bizim, köklü bir değişime ihtiyacımızın olduğu açıkça ortaya çıkmıştır; bu değişim sadece yöneticilerle sınırlı kalmamalı, aksine bizzat yönetim sistemini de kapsamalıdır; yani laik ulusal rejimleri ortadan kaldırıp onların yerine yasalarını İslam ümmetinin akidesinden alan bir sistemle değiştirmemiz gerekir ki işte bu, Hilafet sistemidir. Bu yüzden hepimizin, muteber teşrî kaynaklardan istinbat edilmiş anayasa tasarısı da dahil olmak üzere İslami yönetim sistemi için kapsamlı bir plan hazırlayan **Hizb-ut Tahrir** ile birlikte çalışması gerekir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Musab Umeyr – Pakistan